

PO DNEŠNÍM PŘEDSTAVENÍ VÁS ZVEME
DO STŘEDISEK ZÁVODU

INTERHOTEL HOTEL IMPERIAL

A DOPORUČUJEME VÁM K NÁVŠTĚVĚ:

RESTAURACE

výběr jídel tuzemských i cizích kuchyní
a cukrářských specialit

HALA

výběr káv v úpravách (italská, vídeňská
apod.), speciality výrobků studené kuchyně

VINÁRNA IMPERIAL - s tancem -

výběr značkových vín z dodávek
tuzemských i zahraničních
Provoz v tomto středisku denně do 3 hodin

INTERHOTEL OSTRAVA, ZÁV. IMPERIAL

Ostrava 1, Tyršova 6, telefon 22733

Státní divadlo v Ostravě

~~laureát Státní ceny~~

Jules Massenet

Program vydalo Státní divadlo v Ostravě v redakci Emy Sýkorové,
obálka: Bohumír Tittler. Výtisky Moravské tiskárské závody, pro-
voz 22, Ostrava 1, Hollarova 14. — Cena 2 Kčs.

Jules Massenet (1842-1912)

Zakladatelé žánru francouzské „lyrické opery“ Ch. Gounod a L. Thomas vystupují na operní jeviště v době, kdy bylo zaplaveno efektními, bombastickými díly G. Meyerbeera. Jejich hudba zapůsobila noblesním dojmem, elegancí a zdrženlivou cudností divadelního projevu a výrazně kontrastovala s Meyerbeerovým nabubřelým pathosem.

Jejich invence nebyla sice prosta sentimentality, ale svěží pravdivost a lyrický sloh našel řadu pokračovatelů, z nichž vyníkl zvláště Jules Massenet. Narodil se r. 1842 v St. Étienne. Hudbu studoval v Paříži u L. Thomase. Za vynikající studijní úspěchy byl odměněn proslulou římskou cenou (za kantátu David Rizzio). Z velké řady jeho 27 oper žije na evropských scénách jen několik. Především „Manon“ a „Werther“, které se zasloužily o jeho slávu a popularitu, pak Cid a Don Quijote. Stejně jako jeho předchůdci Thomas a Gounod i Massenet vybíral náměty svých oper z velké části podle proslulých literárních předloh.

Např. Manon podle Prévosta, Werther podle Goetha, Cid — Corneille, Don Quijote — Cervantes. Neobyčejná výraznost Massenetovy melodiky, vystihuje zvláště lyrické situace, postavy jeho oper jsou vytvořeny se zřejmým smyslem pro konkrétnost a nemají onu konvenční schematičnost jako postavy oper tehdejších skladatelů.

Text opery „Manon“ je napsán podle slavného románu abbé Prévosta, románu, „... který dojal svůj věk víc než každý jiný a který jej naučil slzám a nervovým záchvatům“ (cit. F. X. Šalda). A můžeme říci, že málokterá skladba té doby vyjadřovala tak silné souznění skladatelovo s předlohou a námětem. Massenet se distancoval od vší povrchnosti a snadného podmanění diváka na úkor citlivosti příběhu a vytvořil dílo, které je neobyčejné především svým lyrismem. Jeho těžisko je v melodice, kterou Massenet využil především pro charakteristiku dvou hlavních postav — romantické ho Des Grieuxa a dívčí, rozmarné Manon.

Celá opera je velmi působivě propojena hlavním hudebním motivem obou milenců, jejich štěstím i utrpením z lásky. Zvyšuje se tím psychologické působení hudby a současně ji stavebně sjednocuje ve smyslu hudebním. Premiéra Manon se konala r. 1884 v Paříži. Rok poté byla již uvedena v pražském Národním divadle a dlouhou dobu se pak objevovala v repertoáru našich operních scén. V Ostravě byla uvedena v r. 1923. Časové rozmezí od prvního uvedení je 46 let. Jaké bude její setkání s dnešním divákem?

Des Grieux

Ach Manon Lescaut.....

Manon

Je mi až skoro líto mého jména.

Už nebudu Manon, ta Manon nezvedená,
ta Manon nezbedná, ta Manon z Arrasu.

Des Grieux

Ach, umřít, umřít, umřít pro krásu.....

Manon

Líbí se mi, pane, že mě litujete.

Lituji se sama, netušíte jak.

Těšil mě ten svět, v němž všechno zjara kvete,
každé poupě, každé kvítko, každý pták.

...i cestujících je i důstojník Lescaut. Čeká zde na dostavník a má vykonat nepříjemný úkol, dopravit tuto mladou dívku na přání jejích rodičů do Arrasu.

...země své svěřenkyně. Přichází mladý rytíř Des Grieux, jehož matka chce, aby se má vstoupit do semináře. Je okouzlen krásou Manon. Seznámí se s ní a její matkou. Jeho osudem, okouzlení jeden druhým, využijí mladí lidé k tomu, aby se mohli vzájemně milovat.

...ky tolik vytoužené samoty a svobody. Des Grieux je rozhodnut opustit Arras a jít do semináře. Manon se s ním vpadne Lescaut s bankéřem de Brétignym. Lescaut žádá ve vězení Manon, aby se s ním vrátila. Manon se s ním vrátila a vstoupila do semináře. Manon se s ním vrátila a vstoupila do semináře.

...ou to poslední chvíle s jeho zbožňovanou Manon. Zlákána boží láskou, odchází z Arrasu a hledá ho v Orléanu.

...lou pařížskou společností. Při karnevalu, zaslechne zcela náhle svého jediného syna, který se uzavřel světu ve zdech kláštera a nyní se chce vrátit a rozjede se za ním.

...esGrieux zapomíná na zradu. Je rozhodnut uprchnout se svou Manon z Arrasu. Přichází starý hrabě Des Grieux s de Brétignym. Nešťastné setkání, které vede k zradě. Manon se s ním vrátila a vstoupila do semináře. Manon se s ním vrátila a vstoupila do semináře.

...ující Manon je zpečetěn. Zoufalý Des Grieux se snaží s pomocí svého otce a přátel získat Manon zpět. Jejich pokus se zdařil, ale Manon již nezachrání. Její matka a dívka umírá v náručí nešťastného milence. Její poslední miloval — rytíři Des Grieux.

Jules Massenet (1842-1912)

Zakladatelé žánru francouzské „lyrické opery“ Ch. Gounod a zaplaveno efektními, bombastickými díly G. Meyerbeera. Jejich zdrženlivou cudností divadelního projevu a výrazně kontrastov

Jejich invence nebyla sice prosta sentimentality, ale svěží pro vyníkl zvláště Jules Massenet. Narodil se r. 1842 v St. Étienne studijní úspěchy byl odměněn proslulou římskou cenou (za ka evropských scénách jen několik. Především „Manon“ a „Werthe Cid a Don Quijote. Stejně jako jeho předchůdci Thomas a Go ti podle proslulých literárních předloh.

Např. Manon podle Prévosta, Werther podle Goetha, Cid — C nost Massenetovy melodiky, vystihuje zvláště lyrické situace, po konkrétnost a nemají onu konvenční schematičnost jako post

Text opery „Manon“ je napsán podle slavného románu abbé dý jiný a který jej naučil slzám a nervovým záchvatům“ (cit. F. vyjadřovala tak silné souznění skladatelovo s předlohou a nán snadného podmanění diváka na úkor citlivosti příběhu a vytvoř Jeho těžisko je v melodice, kterou Massenet využil především ho Des Grieuxa a divčí, rozmarné Manon.

Celá opera je velmi působivě propojena hlavním hudebním mo Zvyšuje se tím psychologické působení hudby a současně ji sta se konala r. 1884 v Paříži. Rok poté byla již uvedena v pražské v repertoáru našich operních scén. V Ostravě byla uvedena v r ké bude její setkání s dnešním divákem?

Neposlušná Manon, Manon rozpustilá
má teď žít jinak, jinak, nežli žila,
Manon, která žila volně jako pták,
má teď žít jinak.....Řekněte mi..... jak?

Des Grieux

Manon, krásná Manon.....

Des Grieux

Manon je můj osud. Manon je můj osud
Manon je všechno, co neznal jsem dosud.
Manon je první a poslední můj hřích,
nepoznat Manon, nemiloval bych.
Manon je motýl. Manon je včela.
Manon je růže hrozená do kostela.
Manon je všechno, co neztrácí nikdy svůj pel.
Manon je rozum, který mi uletěl!
Manon je dítě. Manon je plavovláska.
Manon je první a poslední má láska.
Manon, ach Manon, Manon z Arrasu!
Manon je moje umřít pro krásu.....

Manon

Čím to, že já, Manon,
tak šťastna jsem?

Čím to, že já, Manon,
se líbím všem?

Co na mě lidé mají,
mě nezajímají,
jen jeden, jen jeden, jen jeden.....

í cestujících je i důstojník Lescaut. Čeká zde na dostavník nepříjemný úkol, dopravit tuto mladou dívku na přání jejích

sem své svěřenkyně. Přichází mladý rytíř Des Grieux, jehož má vstoupit do semináře. Je okouzlen krásou Manon. Sezná-lečným osudem, okouzlení jeden druhým, využijí mladí lidé říze.

ky tolik vytoužené samoty a svobody. Des Grieux je rozhodnut vpadne Lescaut s bankéřem de Brétignym. Lescaut žádá ve-vá vzrušeného dialogu dvou mužů k tomu, aby nabídl Manon arnosti její lásky k rytíři Des Grieux. Ví, že starý hrabě poručil

ou to poslední chvíle s jeho zbožňovanou Manon. Zlákána bo-t svou lásku.

lou pařížskou společností. Při karnevalu, zaslechne zcela ná-jeho jediného syna, který se uzavřel světu ve zdech kláštera t a rozjede se za ním.

esGrieux zapomíná na zradu. Je rozhodnut uprchnout se svou i, přichází starý hrabě Des Grieux s de Brétignym. Nešťastné-nesčetných dobrodružstvích. Ve snaze zachránit syna od ne-a pro nezřízený život deportovat z Francie.

ující Manon je zpečetěn. Zoufalý Des Grieux se snaží s pomo-ňkyň. Jejich pokus se zdařil, ale Manon již nezachrání. Její a dívka umírá v náruči nešťastného milence. Její poslední milovala — rytíři Des Grieux.

Jules Massenet (1842-1912)

Zakladatelé žánru francouzské „lyrické opery“ Ch. Gounod a zaplaveno efektními, bombastickými díly G. Meyerbeera. Jejich zdrženlivou cudností divadelního projevu a výrazně kontrastov

Jejich invence nebyla sice prosta sentimentality, ale svěží pra vynikl zvláště Jules Massenet. Narodil se r. 1842 v St. Étienne studijní úspěchy byl odměněn proslulou římskou cenou (za ka evropských scénách jen několik. Především „Manon“ a „Werthe Cid a Don Quijote. Stejně jako jeho předchůdci Thomas a Go ti podle proslulých literárních předloh.

Např. Manon podle Prévosta, Werther podle Goetha, Cid — C nost Massenetovy melodiky, vystihuje zvláště lyrické situace, po konkrétnost a nemají onu konvenční schematičnost jako posta

Text opery „Manon“ je napsán podle slavného románu abbé dý jiný a který jej naučil slzám a nervovým záchvatům“ (cit. F. vyjadřovala tak silné souznění skladatelovo s předlohou a nán snadného podmanění diváka na úkor citlivosti příběhu a vytvoř Jeho těžisko je v melodice, kterou Massenet využil především ho Des Grieuxe a dívčí, rozmarné Manon.

Celá opera je velmi působivě propojena hlavním hudebním mo Zvyšuje se tím psychologické působení hudby a současně ji sta se konala r. 1884 v Paříži. Rok poté byla již uvedena v pražské v repertoáru našich operních scén. V Ostravě byla uvedena v r ké bude její setkání s dnešním divákem?

Jules Massenet

MANON

Lyrická opera o 5 obrazech

Libreto: Henri Meilhac a Philipp Gille

Český text: Norbert Snitil s použitím veršů
Vítězslava Nezvala ze stejnojmenné hry
Manon Lescaut

Dirigent: Václav Návrat

Sbormistr: Karel Kupka

Korepetice: Drahomíra Ritzová

Režie: Miloslav Nekvasil

Výtvarník scény: Vladimír Šrámek, nositel vyznamenání
Za vynikající práci

Výtvarník kostýmů: Bedřiška Ustohalová

Choreografie: zasl. umělec Emerich Gabzdyl

Manon Lescaut Radmila Minářová
Věra Nováková

Pousette Ludmila Dejmková
Zdeňka Diváková

Javotte Alena Havlicová
Anna Malířová

Rosette Drahomíra Drobková
Olga Markelová

Rytíř Des Grieux Josef Ábel
Vladimír Krejčík j. h.

Hrabě Des Grieux zasl. umělec Jiří Herold
Jan Kyzlink

Lescaut Čeněk Mičák
Miloslav Tolaš

Guillot Jan Janda
Lubomír Procházka

De Brétigny Radoslav Svozil
Vojtěch Zouhar

Hostinský Rudolf Jusa

Inspicient: Josef Jakš

Text sleduje: Marie Dobešová

Premiéra v Divadle Zdeňka Nejedlého 17. května 1969.

í cestujících je i důstojník Lescaut. Čeká zde na dostavník nepříjemný úkol, dopravit tuto mladou dívku na přání jejích

hem své svěřenkyně. Přichází mladý rytíř Des Grieux, jehož má vstoupit do semináře. Je okouzlen krásou Manon. Sezná-lečným osudem, okouzleni jeden druhým, využijí mladí lidé říze.

ky tolik vytoužené samoty a svobody. Des Grieux je rozhodnut vpadne Lescaut s bankéřem de Brétignym. Lescaut žádá ve-vá vzrušeného dialogu dvou mužů k tomu, aby nabídl Manon arnosti její lásky k rytíři Des Grieux. Ví, že starý hrabě poručil

bu to poslední chvíle s jeho zbožňovanou Manon. Zlákána bo-t svou lásku.

lou pařížskou společností. Při karnevalu, zaslechne zcela ná-jeho jediného syna, který se uzavřel světu ve zdech kláštera t a rozjede se za ním.

esGrieux zapomíná na zradu. Je rozhodnut uprchnout se svou i, přichází starý hrabě Des Grieux s de Brétignym. Nešťastné-nesčetných dobrodružstvích. Ve snaze zachránit syna od ne-a pro nezřízený život deportovat z Francie.

ující Manon je zpečetěn. Zoufalý Des Grieux se snaží s pomo-ňkyň. Jejich pokus se zdařil, ale Manon již nezachrání. Její a dívka umírá v náruči nešťastného milence. Její poslední milovala — rytíři Des Grieux.

Jules Massenet (1842-1912)

Zakladatelé žánru francouzské „lyrické opery“ Ch. Gounod a zaplaveno efektními, bombastickými díly G. Meyerbeera. Jejich zdrženlivou cudností divadelního projevu a výrazně kontrastov

Jejich invence nebyla sice prosta sentimentality, ale svěží pracyníkl zvláště Jules Massenet. Narodil se r. 1842 v St. Étienne. studijní úspěchy byl odměněn proslulou římskou cenou (za kaevropských scénách jen několik. Především „Manon“ a „Werther Cid a Don Quijote. Stejně jako jeho předchůdci Thomas a Goetipodle proslulých literárních předloh.

Např. Manon podle Prévosta, Werther podle Goetha, Cid — Cnost Massenetovy melodiky, vystihuje zvláště lyrické situace, po konkrétnost a nemají onu konvenční schematičnost jako postc

Text opery „Manon“ je napsán podle slavného románu abbé dý jiný a který jej naučil slzám a nervovým záchvatům“ (cit. F. vyjadřovala tak silné souznění skladatelovo s předlohou a nánsnadného podmanění diváka na úkor citlivosti příběhu a vytvoř Jeho těžisko je v melodice, kterou Massenet využil především ho Des Grieuxa a dívčí, rozmarné Manon.

Celá opera je velmi působivě propojena hlavním hudebním moZvyšuje se tím psychologické působení hudby a současně ji stose konala r. 1884 v Paříži. Rok poté byla již uvedena v pražské v repertoáru našich operních scén. V Ostravě byla uvedena v r ké bude její setkání s dnešním divákem?

Des Grieux

Co jste to provedla!
Vy jste mne podvedla?
Nač přijímati, Manon, dary!
Můj miláčku, i když byl starý.....
Bídna Manon! Manon! Hříšnice!
Pod trestem smrti nesmí se to díť.
Váš rytíř je jak zmoklá slepice,
on bez vás nemůže žít.....
Bídna Manon, Manon nevinná,
pod trestem smrti nesmí se to stát.....
Já pláči, Manon! Špatný hrdina.....
Já vás mám šíleně rád.

Manon

Mé štěstí se zas vrací,
tak jak se vrací řeč.
Ó, jděte z cesty, draci!
Můj miláček má meč.

Až utne první hlavu,
kouř k nebi vyrazí.
Až utne druhou hlavu,
on draka porazí.

Nakonec utne třetí.
Co pak se bude díť?
Snad budeme mít děti
a budem šťastně žít.

Pryč, draci! Z cesty! Vari!
Už se vás nebojím.....
Nechte si svoje dary,
já o ně nestojím.

I kdybych třeba stála,
nedám se jimi svést.....
Já bych je nepřijala,
vždyť stihl by mne trest!

tí cestujících je i důstojník Lescaut. Čeká zde na dostavník nepřijemný úkol, dopravit tuto mladou dívku na přání jejích

bem své svěřenkyně. Přichází mladý rytíř Des Grieux, jehož má vstoupit do semináře. Je okouzlen krásou Manon. Sezná-lečným osudem, okouzlení jeden druhým, využijí mladí lidé říže.

ky tolik vytoužené samoty a svobody. Des Grieux je rozhodnut vpadne Lescaut s bankéřem de Brétignym. Lescaut žádá ve-vá vzrušeného dialogu dvou mužů k tomu, aby nabídl Manon arnosti její lásky k rytíři Des Grieux. Ví, že starý hrabě poručil

bu to poslední chvíle s jeho zbožňovanou Manon. Zlákána bo-ít svou lásku.

lou pařížskou společností. Při karnevalu, zaslechne zcela ná-jeho jediného syna, který se uzavřel světu ve zdech kláštera t a rozjede se za ním.

esGrieux zapomíná na zradu. Je rozhodnut uprchnout se svou i, přichází starý hrabě Des Grieux s de Brétignym. Nešťastné-nesčetných dobrodružstvích. Ve snaze zachránit syna od ne-a pro nezřízený život deportovat z Francie.

ující Manon je zpečetěn. Zoufalý Des Grieux se snaží s pomo-ňkyň. Jejich pokus se zdařil, ale Manon již nezachrání. Její a dívka umírá v náruči nešťastného milence. Její poslední milovala — rytíři Des Grieux.

Jules Massenet (1842-1912)

Zakladatelé žánru francouzské „lyrické opery“ Ch. Gounod a zaplaveno efektními, bombastickými díly G. Meyerbeera. Jejich zdrženlivou cudností divadelního projevu a výrazně kontrastov

Jejich invence nebyla sice prosta sentimentality, ale svěží prac vyníkl zvláště Jules Massenet. Narodil se r. 1842 v St. Étienne studijní úspěchy byl odměněn proslulou římskou cenou (za ka evropských scénách jen několik. Především „Manon“ a „Werthe Cid a Don Quijote. Stejně jako jeho předchůdci Thomas a Go ti podle proslulých literárních předloh.

Např. Manon podle Prévosta, Werther podle Goetha, Cid — C nost Massenetovy melodiky, vystihuje zvláště lyrické situace, po konkrétnost a nemají onu konvenční schematičnost jako post

Text opery „Manon“ je napsán podle slavného románu abbé dý jiný a který jej naučil slzám a nervovým záchvatům“ (cit. F. vyjadřovala tak silné souznění skladatelovo s předlohou a nán snadného podmanění diváka na úkor citlivosti příběhu a vytvoř Jeho těžisko je v melodice, kterou Massenet využil především ho Des Grieuxa a dívčí, rozmarné Manon.

Celá opera je velmi působivě propojena hlavním hudebním mo Zvyšuje se tím psychologické působení hudby a současně ji sta se konala r. 1884 v Paříži. Rok poté byla již uvedena v pražské v repertoáru našich operních scén. V Ostravě byla uvedena v r ké bude její setkání s dnešním divákem?

Manon

Hodiny letí jak ten pták
a už se zase smráká.

Hodiny letí jak ten pták,
až do oblak, až do oblak,

Ach, chytit toho ptáka.....

Ach, chytit toho ptáka.....

Ach, kdy, ach kdy zas najdu tě
s tím se vším co mně schází.

Ach, kdy zas, kdy zas najdu tě!

Hodiny jdou jak labutě,

jež chladný vesmír mrazí,

Jež chladný vítr mrazí.....

Hodiny zas už bijí čtvrt
a ruce opět zebou.

Hodiny zas už bijí čtvrt,

odbíjí půl a přijde smrt

a vezme si tě s sebou!

A vezme si tě s sebou.....

Výňatky ze hry Vít. Nezvala — Manon Lescaut.

I. DĚJSTVÍ

V zájezdním hostinci v Amiensu, mezi pestrou společností cestujících je i důstojník Lescaut. Čeká zde na dostavník z Arrasu, jímž má přicestovat jeho sestřenka Manon. Má nepříjemný úkol, dopravit tuto mladou dívku na přání jejích rodičů, do kláštera.

Manon přijíždí. Sám Lescaut je překvapen krásou a půvabem své svěřenkyně. Přichází mladý rytíř Des Grieux, jehož budoucnost je obdobná jako Manonina. Po prázdninách má vstoupit do semináře. Je okouzlen krásou Manon. Seznámí se s ní a vzplane první jinošskou láskou. Spoutání společným osudem, okouzlení jeden druhým, využijí mladí lidé nepřítomnosti Lescautovy a uprchnou dostavníkem do Paříže.

II. DĚJSTVÍ

Ve skromném pařížském bytě, užívají milenci plnými doušky tolik vytoužené samoty a svobody. Des Grieux je rozhodnut oženit se s Manon, a žádá otce o svolení. Do této idylly vpadne Lescaut s bankéřem de Brétignym. Lescaut žádá velice ostře na Des Grieuxovi vysvětlení a de Brétigny využívá vzrušeného dialogu dvou mužů k tomu, aby nabídl Manon svou lásku a bohatství. Zmatenou dívku přesvědčuje o marnosti její lásky k rytíři Des Grieux. Ví, že starý hrabě poručil svého syna od ní odvésti třeba násilím.

Milenci jsou opět sami. Des Grieux zdaleka netuší, že jsou to poslední chvíle s jeho zbožňovanou Manon. Zlákána bohatstvím a vidinou vzrušujícího života, rozhodne se opustit svou lásku.

III. DĚJSTVÍ

Díky svým půvabům žije Manon v přepychu mezi rozmařilou pařížskou společností. Při karnevalu, zaslechne zcela náhodně vyprávění starého hraběte Des Grieuxa o osudu jeho jediného syna, který se uzavřel světu ve zdech kláštera St. Sulpice. Manon bez rozmyšlení opouští svou společnost a rozjede se za ním.

IV. DĚJSTVÍ

Stačí jediné setkání, a vyznání Manon — a mladý rytíř DesGrieux zapomíná na zradu. Je rozhodnut uprchnout se svou milovanou z kláštera. Ve chvíli, kdy milenci hovoří o útěku, přichází starý hrabě Des Grieux s de Brétignym. Nešťastnému jinochu vyprávějí o zhýralém životě Manon, o jejích nesčetných dobrodružstvích. Ve snaze zachránit syna od neřestného života, dává hrabě Des Grieux Manon zatknout a pro nezřízený život deportovat z Francie.

V. DĚJSTVÍ

Přístav v Le Havru. Osud lehkovážné a přece tak okouzlující Manon je zpečetěn. Zoufalý Des Grieux se snaží s pomocí Lescautovou úplatkem vysvobodit dívku z průvodu vězeňkyň. Jejich pokus se zdařil, ale Manon již nezachrání. Její křehké zdraví bylo podlomeno krutými útrapami ve vězení a dívka umírá v náruči nešťastného milence. Její poslední vyznání a prosba za odpuštění patří tomu, koho opravdu milovala — rytíři Des Grieux.